Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/25/EK

(2001. gada 4. aprīlis)

par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni

(OV L 136, 18.5.2001., 17. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/84/EK (2002. gada 5. novembris)	L 324	53	29.11.2002.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/103/EK (2003. gada 17. novembris)	L 326	28	13.12.2003.
►**M3**	Komisijas Direktīva 2005/23/EK (2005. gada 8. marts)	L 62	14	9.3.2005.
►**M4**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK (2005. gada 7. septembris)	L 255	160	30.9.2005.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/25/EK

(2001. gada 4. aprīlis)

par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 94/58/EK (1994. gada 22. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni ([3]) ir būtiski grozīta ([4]). Tādēļ skaidrības un lietderības labad tā būtu jākonsolidē.

(2) Lēmumiem, kas Kopienas līmenī jāpieņem kuģošanas drošības un jūras piesārņojuma novēršanas jomā, būtu jābūt saskaņā ar starptautiski pieņemtām normām un standartiem.

(3) Savos 1993. gada 25. janvāra secinājumos par kuģošanas drošību un piesārņojuma novēršanu Kopienā Padome uzsvēra cilvēka faktora nozīmīgumu kuģu ekspluatācijas drošībā.

(4) Savā 1993. gada 8. jūnija rezolūcijā par kopēju drošu jūru politiku ([5]) Padome izvirzīja mērķi atlaist apkalpes, kuras neatbilst standartiem, un par prioritāti izvirzīja Kopienas lēmumus, kuru mērķis ir uzlabot sagatavotību un izglītību, attīstot pamatpersonāla obligātā sagatavotības līmeņa kopējos standartus, to skaitā jautājumu par kopēju valodu uz Kopienas kuģiem.

(5) Savā 1997. gada 24. marta rezolūcijā ([6]) par jaunu stratēģiju, lai palielinātu Kopienas kuģniecības konkurētspēju, Padome centās veicināt Kopienas jūrnieku un krasta personāla nodarbinātību. Tādēļ Padome piekrita, ka būtu jāpieņem lēmumi, lai palīdzētu Kopienas kuģniecībai turpināt tiekties pēc augstas kvalitātes un uzlabot tās konkurētspēju, nodrošinot Kopienas visu dienesta pakāpju jūrnieku un krasta personāla pastāvīgu augstas kvalitātes sagatavotību.

(6) Sagatavotības standarti, lai jūrniekiem piešķirtu profesionālās kompetences sertifikātus, dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi. Tāda valstu tiesību aktu dažādība sagatavotības jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, nenodrošina konsekventu sagatavotības līmeni, kas vajadzīgs kuģošanas drošības interesēs.

(7) Padomes Direktīvas 89/48/EEK ([7]) un 92/51/EEK ([8]) par vispārējo profesionālās izglītības un sagatavotības atzīšanas sistēmu piemēro jūrnieku profesijām, uz kurām attiecas šī direktīva. Tās palīdzēs veicināt atbilstību prasībām, kas noteiktas Līgumā, likvi-

([1]) OV C 14, 16.1.2001., 41. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2000. gada 12. decembra atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2001. gada 12. marta lēmums.
([3]) OV L 319, 12.12.1994., 28. lpp. Direktīva ir grozīta ar Direktīvu 98/35/EK (OV L 172, 17.6.1998., 1. lpp.)
([4]) Skat. III pielikuma B daļu.
([5]) OV C 271, 7.10.1993., 1. lpp.
([6]) OV C 109, 8.4.1997., 1. lpp.
([7]) OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.
([8]) OV L 209, 24.7.1992., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2000/5/EK (OV L 54, 26.2.2000., 42. lpp.)

▼B

dējot šķēršļus brīvai personu un pakalpojumu apritei starp dalībvalstīm.

(8) Diplomu un sertifikātu savstarpējā atzīšana, kas paredzēta saskaņā ar vispārējās sistēmas direktīvām, ne vienmēr nodrošina standartizētu sagatavotības līmeni visiem jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu. Tas tomēr ir būtiski no kuģošanas drošības viedokļa.

(9) Līdz ar to ir būtiski noteikt jūrnieku obligātās sagatavotības līmeni Kopienā. Darbojoties šajā jomā, par pamatu būtu lietderīgi ņemt sagatavotības standartus, kas jau pieņemti starptautiskā līmenī, proti, Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) 1978. gada konvenciju par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (*STCW* konvenciju), kas pārskatīta 1995. gadā; visas dalībvalstis ir minētās konvencijas dalībnieces.

(10) Dalībvalstis var noteikt standartus, augstākus nekā obligātie standarti, kas noteikti šajā direktīvā un Starptautiskajā konvencijā par jūrnieku sagatavošanu, sertificēšanu un sardzes pildīšanu.

(11) *STCW* konvencijas noteikumi, kas izklāstīti šīs direktīvas I pielikumā, būtu jāpapildina ar obligātajiem noteikumiem, kas iekļauti *STCW* kodeksa A daļā. *STCW* kodeksa B daļā ir iekļauti ieteikumi, kuru mērķis ir palīdzēt *STCW* konvencijas dalībvalstīm un tiem, kas iesaistīti konvencijā paredzēto pasākumu īstenošanā, piemērošanā vai izpildē, vienādi un pilnā mērā īstenot konvenciju.

(12) Lai pastiprinātu kuģošanas drošību un jūras piesārņojuma novēršanu, šajā direktīvā saskaņā ar *STCW* konvenciju būtu jāizstrādā noteikumi par sardzes personāla obligāto atpūtas laiku. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro, neierobežojot noteikumus, kas paredzēti Padomes Direktīvā 1999/63/EK (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Līgumu par jūrnieku darba laika organizāciju, kas noslēgts starp Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federāciju (ESTDAF) ([1]).

(13) Lai pastiprinātu kuģošanas drošību un novērstu cilvēku dzīvības zaudējumus un jūras piesārņošanu, būtu jāuzlabo saziņa starp apkalpes locekļiem uz kuģiem, kas kuģo Kopienas ūdeņos.

(14) Personālam uz pasažieru kuģiem, kas nozīmēts palīdzēt pasažieriem ārkārtas situācijās, būtu jāspēj sazināties ar pasažieriem.

(15) Apkalpēm, kuras strādā uz tankkuģiem, kas ved indīgu, kaitīgu vai piesārņojošu kravu, būtu jāspēj efektīvi rīkoties avārijas novēršanas un ārkārtas situācijās. Sevišķi svarīgi ir izveidot piemērotu saziņas sistēmu starp kapteini, virsniekiem un ierindas jūrniekiem, izpildot 17. pantā paredzētās prasības.

(16) Būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka jūrniekiem ar trešo valstu izsniegtiem sertifikātiem ir kompetences līmenis, atbilstošs *STCW* konvencijā paredzētajam.

(17) Lai sasniegtu minēto mērķi, būtu jāizstrādā kopēji kritēriji ārvalstu sertifikātu atzīšanai Kopienā. Kopējo kritēriju, kas attiecas uz trešo valstu izsniegtu sertifikātu atzīšanu no dalībvalstu puses, izstrādes pamatā būtu jābūt sagatavotības un sertificēšanas prasībām, kas pieņemtas *STCW* konvencijas ietvaros.

(18) Kuģu satiksmes drošības interesēs, dalībvalstīm kvalifikācijas ar pierādījumu par vajadzīgo sagatavotības līmeni būtu jāatzīst tikai tad, ja tās izsniegtas no tādu *STCW* konvencijas dalībvalstu puses vai to vārdā, par ko ir SJO Kuģniecības drošības komitejas atzinums, ka minētā valsts ir pierādījusi, ka tā pilnā mērā ir atbildusi

([1]) OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.

▼B

un joprojām atbilst minētajā konvencijā noteiktajiem standartiem. Līdz brīdim, iekams SJO Kuģniecības drošības komiteja spēs veikt tādu identifikāciju, ir vajadzīga sertifikātu provizoriskas atzīšanas sistēma.

(19) Attiecīgā gadījumā jūrniecības iestādes, sagatavošanas programmas un kursi būtu jāpārbauda. Līdz ar to būtu jāizstrādā tādas pārbaudes kritēriji.

(20) Būtu jāizveido komiteja, kas palīdzētu Komisijai veikt uzdevumus, saistītos ar tādu sertifikātu atzīšanas darbību, kurus izsniegušas trešo valstu mācību iestādes vai administrācijas.

(21) No dalībvalstīm, kā ostas pārvaldēm, prasa pastiprināt drošību un piesārņojuma novēršanu Kopienas ūdeņos, visupirms pārbaudot kuģus, kuri kuģo ar tādas trešās valsts karogu, kas nav ratificējusi *STCW* konvenciju, tādējādi nodrošinot, ka kuģi, kas kuģo ar kādas trešās valsts karogu, nebauda lielāku labvēlības režīmu.

(22) Ir lietderīgi ietvert šajā direktīvā noteikumus par ostas valsts kontroli, līdz tiks grozīta Padomes Direktīva 95/21/EK (1995. gada 19. jūnijs) par kuģu drošības, piesārņojuma novēršanas un dzīves un darba apstākļu uz kuģa starptautisko standartu izpildi attiecībā uz kuģiem, kuri izmanto Kopienas ostas un kuģo ūdeņos, kas atrodas dalībvalstu jurisdikcijā (ostas valsts kontrole) ([1]), lai uz minēto direktīvu pārceltu noteikumus par ostas valsts kontroli, kuri iekļauti šīs direktīvas 17. panta f) punktā, 19., 20. un 21. pantā.

(23) Jāparedz procedūras, lai pielāgotu šo direktīvu grozījumiem starptautiskajās konvencijās un kodeksos.

(24) Šīs direktīvas izpildei vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]).

(25) Padomei, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot šo direktīvu, būtu jāpārskata II pielikums, pieņemot lēmumu pēc priekšlikuma, kas Komisijai jāiesniedz piecos gados pēc 2003. gada 25. maija.

(26) Līdz 2002. gada 1. februārim dalībvalstīm būtu jāļauj pieņemt uz saviem kuģiem jūrniekus ar sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēroja līdz 1997. gada 1. februārim — datumam, kad stājās spēkā pārskatītā *STCW* konvencija, ar noteikumu, ka minētie jūrnieki sāka savu darbu vai mācības līdz 1998. gada 1. augustam.

(27) Šai direktīvai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu saistības, kas attiecas uz III pielikuma B daļā norādītajiem direktīvu pārņemšanas termiņiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "kapteinis" ir persona, kuras pārziņā ir kuģa vadība;

2. "virsnieks" ir apkalpes loceklis, kurš nav kapteinis un norīkots par virsnieku saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai noteikumiem, vai, ja tāda norīkojuma nav, tad saskaņā ar koplīgumu vai paražu tiesībām;

([1]) OV L 157, 7.7.1995., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 1999/97/EK (OV L 331, 23.12.1999., 67. lpp.)

([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

3. “klāja virsnieks” ir virsnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma II nodaļas noteikumiem;

4. “kapteiņa vecākais palīgs” ir virsnieks, dienesta pakāpē nākamais pēc kapteiņa, kura pārziņā nonāks kuģa vadība kapteiņa darba nespējas gadījumā;

5. “kuģa mehāniķis” ir virsnieks, kurš ir kvalificēts saskaņā ar I pielikuma III nodaļas noteikumiem;

6. “vecākais mehāniķis” ir galvenais kuģa mehāniķis, kurš atbild par kuģa mehānisko iekārtu un elektroiekārtu mehānisko piedziņu, ekspluatāciju un apkopi;

7. “otrais mehāniķis” ir kuģa mehāniķis, dienesta pakāpē nākamais pēc vecākā mehāniķa, kurš būs atbildīgs par kuģa mehānisko iekārtu un elektroiekārtu mehānisko piedziņu, ekspluatāciju un apkopi vecākā mehāniķa darba nespējas gadījumā;

8. “kuģa mehāniķa palīgs” ir persona, kas mācās, lai kļūtu par kuģa mehāniķi, un kurš par tādu norīkots saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai noteikumiem;

9. “radiosakaru operators” ir persona ar atbilstīgu sertifikātu, ko izsniegušas vai atzinušas kompetentās iestādes atbilstīgi noteikumiem par radiosakariem, kā noteikts 18. punktā;

10. “ierindas jūrnieks” ir kuģa apkalpes loceklis, izņemot kapteini vai virsnieku;

11. “jūras kuģis” ir kuģis, izņemot tādus, kas kuģo tikai iekšējos ūdeņos vai ūdeņos, kas atrodas tieši blakus piekrastes ūdeņiem vai rajoniem, uz kuriem attiecas ostu noteikumi, vai tādu ūdeņu vai rajonu iekšpusē;

12. “kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu” ir kuģis, kas reģistrēts kādā dalībvalstī un kuģo ar dalībvalsts karogu saskaņā ar tās tiesību aktiem. Kuģi, kas neatbilst šai definīcijai, uzskata par kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu;

13. “piekrastes reisi” ir reisi kādas dalībvalsts tuvumā, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

14. “dzinējspēks” ir kuģa visu galveno dzinēju kopējā maksimālā vienlaidu nominālā jauda kilovatos, kas norādīta kuģa reģistrācijas apliecībā vai citā oficiālā dokumentā;

15. “naftas tankkuģis” ir kuģis, kas uzbūvēts un ko izmanto naftas un naftas produktu pārvadāšanai bez taras;

▼M1

16. “tankkuģis ķimikāliju pārvadāšanai” ir kuģis, kas uzbūvēts vai pielāgots un ko izmanto jebkura tāda šķidra produkta pārvadāšanai bez taras, kas uzskaitīts Starptautiskā ķimikāliju pārvadāšanas kodeksa jaunākās redakcijas 17. nodaļā;

17. “tankkuģis šķidrās gāzes pārvadāšanai” ir kuģis, kas uzbūvēts vai pielāgots un ko izmanto jebkuras tādas sašķidrinātas gāzes vai cita produkta pārvadāšanai bez taras, kas uzskaitīta Starptautiskā gāzes pārvadāšanas kodeksa jaunākās redakcijas 19. nodaļā;

18. “noteikumi par radiosakariem” ir pārskatītie noteikumi par radiosakariem, ko pieņēmusi Pasaules administratīvā radiosakaru konference par mobilajiem sakariem, to jaunākajā redakcijā;

▼B

19. “pasažieru kuģis” ir jūras kuģis, kas pārvadā vairāk nekā 12 pasažierus;

20. “zvejas kuģis” ir kuģis, ko izmanto zivju vai citu dzīvo jūras resursu ķeršanai;

▼M1

21. “STCW konvencija” ir Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu, diplomēšanu un sardzes pildīšanu, ciktāl to piemēro attiecīgajiem jautājumiem, ņemot vērā konvencijas VII panta pārejas noteikumus un noteikumu I/15 prasības, tajā skaitā attiecīgā gadījumā — arī piemērojamos STCW kodeksa noteikumus, vienmēr jaunākajā redakcijā;

22. “radiosakaru operatoru pienākumi” atkarībā no situācijas ietver sardzes pienākumu veikšanu, tehnisko apkopi un remontdarbus, ko veic, ņemot vērā noteikumus par radiosakariem, Starptautisko 1974. gada konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS konvenciju) un — pēc katras dalībvalsts ieskatiem — attiecīgos Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) ieteikumus to jaunākajā redakcijā;

23. “ro-ro pasažieru kuģis” ir pasažieru kuģis ar ro-ro kravas telpām vai īpašas kategorijas telpām, kā noteikts SOLAS konvencijā tās jaunākajā redakcijā;

24. “STCW kodekss” ir Jūrnieku sagatavošanas, diplomēšanas un sardzes pildīšanas kodekss (STCW), kā pieņemts ar 1995. gada STCW pušu konferences 2. rezolūciju, tā jaunākajā redakcijā;

▼B

25. “funkcijas” ir uzdevumu, pienākumu un atbildības kopums, kas paredzēts *STCW* kodeksā un vajadzīgs, lai nodrošinātu kuģa darbību, cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras vai jūras vides aizsardzību;

26. “kompānija” ir kuģa īpašnieks vai arī jebkura cita organizācija vai persona, kā piemēram kuģa pārvaldītājs vai fraktētājs, kas no kuģa īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa darbību un kas, pārņemot šādu atbildību, ir piekritis pārņemt visus pienākumus un atbildību, ko kompānijai uzliek šie noteikumi;

27. “atbilstīgs sertifikāts” ir sertifikāts, kas izsniegts un indosēts saskaņā ar šo direktīvu un dod tā likumīgajam īpašniekam tiesības strādāt atbilstīgi statusam, kā arī pildīt funkcijas, kas atbilst sertifikātā paredzētajam atbildības līmenim, uz noteikta tipa, tonnāžas, jaudas un piedziņas veida kuģa, kad tas veic noteiktu attiecīgo reisu;

28. “jūras dienests” ir dienests uz kuģa, kas ir būtisks, lai izsniegtu sertifikātu vai citu kvalifikāciju;

29. “apstiprināts” ir tāds, ko apstiprinājusi dalībvalsts saskaņā ar šo direktīvu;

30. “trešā valsts” ir jebkura valsts, kas nav dalībvalsts;

31. “mēnesis” ir kalendārais mēnesis vai 30 dienas, ko sastāda mazāk nekā viena mēneša laikposmi.

2. pants

Piemērošanas joma

Šo direktīvu piemēro šajā direktīvā minētajiem jūrniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, izņemot:

— karakuģus, peldošas palīgierīces vai citus kuģus, kas pieder dalībvalstij vai ko ekspluatē dalībvalsts, un kas iesaistīti tikai valdības bezpeļņas dienestā,

— zvejas kuģus,

— jahtas izklaides braucieniem, kas nav iesaistītas tirdzniecībā,

— primitīvas konstrukcijas koka kuģus.

▼B

3. pants

Sagatavošana un sertificēšana

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrnieki, kuri strādā uz 2. pantā minētajiem kuģiem, būtu sagatavoti vismaz saskaņā ar *STCW* konvencijas prasībām, kā noteikts šīs direktīvas I pielikumā, uz viņiem būtu sertifikāti, kā noteikts 4. pantā, vai atbilstīgi sertifikāti, kā noteikts 1. panta 27. punktā.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie apkalpes locekļi, kas jāsertificē saskaņā ar *SOLAS* konvencijas noteikumiem III/10.4, ir sagatavoti un sertificēti saskaņā ar šo direktīvu.

▼M4

4. pants

Sertifikāts

Sertifikāts ir jebkurš derīgs dokuments, lai arī kā tas būtu nosaukts, kuru saskaņā ar 5. panta noteikumiem un atbilstīgi I pielikuma prasībām ir izsniegusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, vai arī tas ir izsniegts ar šīs iestādes atļauju.

▼B

5. pants

Sertifikāti un indosamenti

1. Sertifikātus izsniedz saskaņā ar 10. pantu.

2. Sertifikātus kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem indosē dalībvalsts, kā paredzēts šajā pantā.

▼M2

3. Sertifikātus izsniedz saskaņā ar *STCW* konvencijas I/2 noteikumu 1. punktu.

▼B

4. Attiecībā uz radiosakaru operatoriem dalībvalstis var:

a) eksāmena prasībās iekļaut papildu zināšanas, ko prasa attiecīgie noteikumi, lai izsniegtu sertifikātu, kas atbilst noteikumiem par radiosakariem; vai

b) izsniegt atsevišķu sertifikātu, kurā norāda, ka tā īpašniekam ir papildu zināšanas, kas prasītas attiecīgajos noteikumos.

5. Pēc dalībvalsts ieskatiem indosamentus var iekļaut sertifikātu formātā, ko izsniedz, kā paredzēts *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļā. Tādas iekļaušanas gadījumā izmanto formu, kas izklāstīta A-I/2. iedaļas 1. punktā. Cita veida izsniegšanas gadījumā izmanto to indosamentu formu, kas izklāstīta minētās iedaļas 2. punktā.

▼M2

Indosamentus izsniedz saskaņā ar STCW konvencijas VI panta 2. punktu.

▼B

6. Dalībvalsts, kas atzīst sertifikātu saskaņā ar 18. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteikto procedūru, indosē minēto sertifikātu, lai apliecinātu tā atzīšanu. Izmantotā indosamenta forma ir tā, kas izklāstīta *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļas 32. punktā.

7. Indosamentus, kas minēti 5. un 6. punktā:

a) var izsniegt kā atsevišķus dokumentus;

b) tiem katram piešķir savu atsevišķu numuru, izņemot gadījumus ar indosamentiem, kas apliecina kāda sertifikāta izsniegšanu — tiem

▼B

var piešķirt tādu pašu numuru kā attiecīgajam sertifikātam, ar noteikumu, ka tas numurs ir viens vienīgs; un

c) to derīguma termiņš beidzas, tiklīdz beidzas indosētā sertifikāta derīguma termiņš vai sertifikātu atsauc, aptur vai anulē dalībvalsts vai trešā valsts, kas to izsniedza, un jebkurā gadījumā piecos gados pēc to izsniegšanas dienas.

8. Statusu, kādā sertifikāta īpašnieks drīkst strādāt, indosamentā norāda terminos, kas vienādi ar tiem, kuri izmantoti drošas komandas komplektēšanas prasībās, ko piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

9. Dalībvalsts var izmantot atšķirīgu formātu no tā, kas noteikts *STCW* kodeksa A-I/2. iedaļā, ar noteikumu, ka vismaz prasītā informācija tur ir norādīta ar romiešu burtiem un arābu cipariem, ņemot vērā atļautos variantus saskaņā ar A-I/2. iedaļu.

10. Ievērojot 18. panta 4. punktu, ikvienam sertifikātam, kas paredzēts šajā direktīvā, jābūt pieejamam tā oriģinālformā uz kuģa, uz kura strādā tā īpašnieks.

6. pants

Sagatavošanas prasības

Sagatavošanu, kas paredzēta 3. pantā, veic I pielikumā prasītajām teorētiskajām zināšanām un praktiskajām spējām atbilstīgšā formā, jo īpaši attiecībā uz glābšanas un ugunsdzēsības iekārtām, un to ir apstiprinājusi dalībvalsts norīkota kompetentā iestāde vai organizācija.

7. pants

Principi, kas reglamentē piekrastes reisus

1. Nosakot piekrastes reisus, dalībvalstis attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuriem ir tiesības kuģot ar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts karogu un kuri veic tādus reisus, neizvirza tādas sagatavotības, pieredzes vai sertificēšanas prasības, kuru rezultātā uz minētajiem jūrniekiem attiektos stingrākas prasības nekā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuriem ir tiesības kuģot ar attiecīgās dalībvalsts karogu. Dalībvalsts attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuri kuģo ar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts karogu, nekādā ziņā neizvirza prasības, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzētās prasības attiecībā uz kuģiem, kuri neveic piekrastes reisus.

2. Attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar kādas dalībvalsts karoga un kas regulāri veic piekrastes reisus gar citas dalībvalsts vai citas *STCW* konvencijas dalībvalsts krastu, tā dalībvalsts, ar kuras karogu kuģim ir tiesības kuģot, attiecībā uz jūrniekiem, kas strādā uz tādiem kuģiem, paredz tādas sagatavotības, pieredzes un sertificēšanas prasības, kas ir vismaz vienādas ar tās dalībvalsts vai STCW konvencijas dalībvalsts prasībām, gar kuras krastu kuģis veic reisus, ar noteikumu, ka tās nepārsniedz šajā direktīvā noteiktās prasības attiecībā uz kuģiem, kas neveic piekrastes reisus. Jūrnieki, kas strādā uz kuģa, kura reiss neiekļaujas dalībvalsts noteiktajā piekrastes reisa definīcijā un kurš iekuģo ūdeņos, uz kuriem minētā definīcija neattiecas, pilda šīs direktīvas atbilstīgās prasības.

3. Dalībvalsts kuģim, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, var piešķirt šajā direktīvā paredzētos piekrastes reisu noteikumu atvieglojumus, ja tas gar valsts, kas nav *STCW* konvencijas dalībvalsts, krastu regulāri veic piekrastes reisus, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

4. Pēc lēmuma pieņemšanas par piekrastes reisu definīciju un izglītības un sagatavotības nosacījumiem saskaņā ar 1., 2. un 3. punkta prasībām, dalībvalstis paziņo Komisijai sīku informāciju par noteikumiem, ko tās pieņēmušas.

▼M4

7.a pants

Krāpšanas un citu prettiesisku darbību apkarošana

1. Dalībvalstis nosaka un īsteno atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar sertifikātu izsniegšanas procesu vai ar valstu kompetento iestāžu izsniegtiem un vizētiem sertifikātiem, un nodrošina sankcijas, kuras ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

2. Dalībvalstis nosaka šo valstu iestādes, kuras ir kompetentas atklāt un apkarot krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, un veikt informācijas apmaiņu ar citu dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm par jūrnieku sertifikātu izsniegšanu.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo arī visām trešām valstīm, ar kurām ir panākta vienošanās saskaņā ar *STCW* konvencijas I/10 noteikuma 1.2. punktu.

3. Pēc uzņēmējas dalībvalsts pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz rakstisku apstiprinājumu vai noliegumu par šajā valstī izsniegtu jūrnieku sertifikātu, atbilstīgo indosamentu vai jebkādu citu dokumentāru sagatavotības pierādījumu autentiskumu.

▼B

8. pants

Sodi vai disciplinārie pasākumi

1. Dalībvalstis izstrādā procesus un procedūras, lai objektīvi pārbaudītu katru ziņojumu par minētās dalībvalsts izsniegtu sertifikātu vai indosamentu īpašnieku nekompetenci, rīcību vai nolaidību, kas var radīt tiešus draudus dzīvības vai īpašuma drošībai uz jūras vai jūras videi, saistībā ar sertifikātā minēto funkciju izpildi, un lai tāda iemesla dēļ atsauktu, apturētu un anulētu tādus sertifikātus, kā arī lai novērstu krāpšanu.

2. Katra dalībvalsts paredz sodus vai disciplinārus pasākumus gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti, kas šai direktīvai piešķir likuma spēku, netiek ievēroti attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, vai attiecībā uz jūrniekiem, ko tā pienācīgi sertificējusi.

3. Tādus sodus vai disciplinārus pasākumus jo īpaši paredz un izpilda gadījumos, kad:

a) kompānija vai kapteinis ir pieņēmuši darbā personu, kurai nav sertifikāta, kā tas prasīts šajā direktīvā;

b) kāds kapteinis jebkuru funkciju vai darbu jebkurā statusā, kas atbilstīgi šai direktīvai jāveic personai ar atbilstīgu sertifikātu, ir atļāvis veikt personai, kam nav vajadzīgā sertifikāta, derīgas īpašas atļaujas vai dokumentāra pierādījuma, kas prasīts 18. panta 4. punktā; vai

c) kāda persona krāpšanas ceļā vai ar viltotiem dokumentiem ir pieņemta darbā veikt jebkuru funkciju vai strādāt jebkurā statusā, kas atbilstīgi šai direktīvai jāveic personai, kam ir sertifikāts vai īpaša atļauja.

4. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā atrodas kāda kompānija vai persona, ko, pamatojoties uz skaidriem apsvērumiem, uzskata par atbildīgu vai informētu par kādu acīmredzamu neatbilstību šai direktīvai, kā precizēts 3. punktā, sadarbojas ar jebkuru dalībvalsti vai citu *STCW* konvencijas dalībvalsti, kas tās informē par savu nodomu ierosināt lietas izskatīšanu atbilstīgi savai jurisdikcijai.

▼B

9. pants

Kvalitātes standarti

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka:

a) visas darbības, kas saistītas ar sagatavošanu, kompetences novērtēšanu, sertificēšanu, indosamentu un atkārtotu apstiprinājumu izsniegšanu un ko veic nevalstiskās aģentūras vai to pilnvarotas iestādes, pastāvīgi tiek uzraudzītas ar kvalitātes standartu sistēmas starpniecību, lai nodrošinātu noteiktu mērķu sasniegšanu, to skaitā mērķu, kas attiecas uz pasniedzēju un eksaminētāju kvalifikāciju un pieredzi;

b) pastāv kvalitātes standartu sistēma, ja tādas darbības veic valdības aģentūras vai iestādes;

c) ir skaidri noteikti izglītības un sagatavotības mērķi un ar tiem saistītie kompetences standarti, kas jāsasniedz, kā arī tajos ir identificēti zināšanu, izpratnes un prasmju līmeņi, atbilstīgi eksāmeniem un novērtējumiem, kas paredzēti saskaņā ar *STCW* konvenciju. Mērķus un attiecīgos kvalitātes standartus dažādiem kursiem un sagatavošanas programmām var precizēt atsevišķi, un tie attiecas arī uz sertificēšanas sistēmas vadību;

d) kvalitātes standartu piemērošanas jomas attiecas uz sertificēšanas sistēmu, visu sagatavošanas kursu un programmu, eksāmenu un novērtējumu, ko veic dalībvalstis vai to pilnvarotas personas, vadību, kā arī uz kvalifikācijām un pieredzi, ko prasa no pasniedzējiem un eksaminētājiem, ņemot vērā stratēģiju, sistēmas, kontroles un kvalitātes nodrošināšanas iekšējās pārbaudes, kas izveidotas, lai nodrošinātu izvirzīto mērķu sasniegšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina arī, ka kvalificētas personas, kas pašas nav iesaistītas attiecīgajās darbībā, ar starplaikiem, kas nepārsniedz piecus gadus, veic zināšanu, izpratnes, prasmju un kompetences iegūšanas un eksaminācijas darbības, kā arī sertificēšanas sistēmas vadības neatkarīgu novērtējumu, lai pārbaudītu, vai:

a) visi iekšējie vadības kontroles un pārraudzības pasākumi un turpmākās darbības atbilst plānotajai kārtībai un dokumentētajām procedūrām un ir efektīvi, nodrošinot izvirzīto mērķu sasniegšanu;

b) katra neatkarīgā novērtējuma rezultātus dokumentē un iesniedz tiem, kas atbild par novērtēto jomu;

c) savlaicīgi tiek veiktas darbības, lai labotu trūkumus.

3. Attiecībā uz katru novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu sešos mēnešos pēc novērtējuma dienas.

10. pants

Medicīniskie standarti — Sertifikātu izsniegšana un reģistrācija

1. Dalībvalstis izstrādā medicīniskās atbilstības standartus jūrniekiem, jo īpaši attiecībā uz redzi un dzirdi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sertifikātus izsniedz vienīgi kandidātiem, kas atbilst šā panta prasībām.

3. Katrs sertifikāta kandidāts iesniedz pietiekamus pierādījumus:

a) par savu identitāti;

b) ka viņa vecums nav mazāks kā vecums, kas paredzēts I pielikuma noteikumos, kuri attiecas uz sertifikātu, par kuru iesniegts pieteikums;

c) ka viņš atbilst dalībvalsts noteiktajiem medicīniskās atbilstības standartiem, jo īpaši attiecībā uz redzi un dzirdi, un ka viņam ir derīgs

▼B

dokuments, kas apliecina viņa medicīnisko atbilstību un ko izdevusi attiecīgi kvalificēta ārstniecības persona, kuru atzinusi dalībvalsts kompetentā iestāde;

d) ka viņš ir veicis jūras dienestu un izgājis jebkuru saistīto obligāto sagatavošanu, ko paredz I pielikuma noteikumi attiecībā uz sertifikātu, par kuru iesniegts pieteikums;

e) ka viņš atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti I pielikuma noteikumos attiecībā uz statusiem, funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda sertifikāta indosamentā.

4. Katra dalībvalsts apņemas:

a) kārtot reģistru vai reģistrus visiem kapteiņu, virsnieku un, pēc vajadzības, ierindas jūrnieku sertifikātiem un indosamentiem, kas izsniegti, kam beidzies derīguma termiņš vai kas atkārtoti apstiprināti, apturēti, anulēti, vai par kuriem ir saņemti ziņojumi par to pazušanu vai iznīcināšanu, un izsniegtajām īpašajām atļaujām;

b) darīt zināmu informāciju par tādu sertifikātu, indosamentu un īpašo atļauju statusu citām dalībvalstīm vai citām *STCW* konvencijas dalībvalstīm un kompānijām, kas prasa apliecināt tām iesniegto sertifikātu autentiskumu un derīgumu, kurus iesniedz jūrnieki, kas vēlas savu sertifikātu atzīšanu vai meklē darbu uz kuģa.

11. pants

Sertifikātu atkārtota apstiprināšana

1. No visiem kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem, kuriem ir sertifikāts, kas izsniegts vai atzīts saskaņā ar jebkuru I pielikuma nodaļu, izņemot VI nodaļu, un kuri strādā jūrā vai kuri plāno atgriezties jūrā pēc krastā pavadīta laika, lai viņi saglabātu kvalifikāciju jūras dienestam, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, prasa:

a) apliecināt savu atbilstību medicīniskās atbilstības standartiem, kas paredzēti 10. pantā; un

b) uzturēt nepārtrauktu profesionālās kompetences līmeni saskaņā ar *STCW* kodeksa A-I/11. iedaļu.

2. Visiem kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem, lai turpinātu jūras dienestu uz kuģiem, uz kuriem attiecas starptautiski saskaņotas īpašas sagatavotības prasības, sekmīgi jāiziet apstiprināta attiecīga sagatavošana.

3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzīja līdz 2002. gada 1. februārim izsniegto sertifikātu kandidātiem, ar tiem standartiem, kas atbilstīgajam sertifikātam paredzēts *STCW* kodeksa A daļā, un nosaka vajadzību prasīt tādu sertifikātu īpašniekiem iziet atbilstīgus kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus vai nolikt eksāmenu.

Kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus apstiprina, un tajos ietver grozījumus, kas izdarīti attiecīgajos valsts un starptautiskajos noteikumos attiecībā uz dzīvības drošību uz jūras un jūras vides aizsardzību, un ņem vērā visu attiecīgās kompetences standarta aktualizāciju.

4. Visas dalībvalstis, konsultējoties ar attiecīgajām personām, izstrādā kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursu programmu, kā paredzēts *STCW* kodeksa A-I/11. iedaļā, vai veicina tādu izstrādi.

5. Lai aktualizētu kapteiņu, virsnieku un radiosakaru operatoru zināšanas, katra dalībvalsts nodrošina, lai jaunākie grozījumi valstu un starptautiskajos noteikumos, kas attiecas uz dzīvības drošību uz jūras un jūras vides aizsardzību, būtu pieejami kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu.

▼B

12. pants

Modelējošu ierīču izmantošana

1. Tiek prasīta atbilstība izpildes standartiem un citiem noteikumiem, kas izklāstīti *STCW* kodeksa A-I/12. iedaļā, un citām tādām prasībām, kas attiecībā uz konkrētajiem sertifikātiem noteiktas *STCW* kodeksa A daļā, saistībā ar:

a) visu obligāto sagatavotību, izmantojot modelējošās ierīces;

b) ikvienu kompetences novērtējumu, kas prasīts *STCW* kodeksa A daļā un ko veic, izmantojot modelējošās ierīces;

c) ikvienu pastāvīgas kvalifikācijas, kas paredzēta *STCW* kodeksa A daļā, demonstrēšanu, izmantojot modelējošu ierīci.

2. Modelējošas ierīces, kas uzstādītas vai ko sāk izmantot līdz 2002. gada 1. februārim, pēc katras dalībvalsts ieskatiem var atbrīvot no pilnas atbilstības izpildes standartiem, kas minēti 1. punktā.

13. pants

Kompāniju atbildība

1. Saskaņā ar 2. un 3. punktu dalībvalstis uzskata kompānijas par atbildīgām par jūrnieku pieņemšanu darbā uz saviem kuģiem saskaņā ar šo direktīvu, un pieprasa, lai ikviena kompānija nodrošinātu, ka:

a) katram jūrniekam, kas pieņemts darbā uz kāda no to kuģiem, ir atbilstīgs sertifikāts saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem un kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

b) tās kuģu komandas komplektē saskaņā ar drošas komandas komplektēšanas prasībām, ko piemēro attiecīgā dalībvalsts;

c) dokumentāciju un datus attiecībā uz visiem jūrniekiem, kas nodarbināti uz tās kuģiem, uztur kārtībā, tā ir viegli pieejama un ietver, cita starpā, dokumentāciju un datus par viņu pieredzi, sagatavotību, medicīnisko atbilstību un kompetenci uzticētajos pienākumos;

d) pieņemot jūrniekus darbā uz kompānijas kuģiem, viņus iepazīstina ar viņu īpašajiem pienākumiem un ar visu kuģa organizāciju, iekārtām, aprīkojumu, procedūrām un kuģa īpašībām, kas attiecas uz jūrnieku ikdienas un ārkārtas pienākumiem;

e) kuģa komandas personālsastāvs var efektīvi saskaņot savu darbību ārkārtas situācijā un veicot funkcijas, kas ir būtiskas drošībai vai piesārņojuma novēršanai vai mazināšanai.

2. Kompānijas, kapteiņi un apkalpes locekļi katrs ir atbildīgs par to, lai tiktu nodrošināta šajā pantā izklāstīto pienākumu pilnīga izpilde, un lai tiktu veikti citi tādi pasākumi, kas var būt vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka katrs apkalpes loceklis var sniegt uz zināšanām balstītu un pamatotu ieguldījumu kuģa ekspluatācijas drošībā.

3. Kompānija sniedz rakstiskus norādījumus katra kuģa, uz ko attiecas šī direktīva, kapteinim, izklāstot tajos stratēģiju un procedūras, pēc kurām jāvadās, lai nodrošinātu, ka visiem jūrniekiem, kas tikko pieņemti darbā uz kuģa, tiktu dota saprātīga iespēja iepazīties ar kuģa aprīkojumu, ekspluatācijas procedūrām un citiem noteikumiem, kas vajadzīgi pienācīgai viņu pienākumu izpildei, pirms viņiem uztic tādu pienākumu veikšanu. Tāda stratēģija un procedūras paredz:

a) piešķirt saprātīgu laikposmu, kurā katram nesen darbā pieņemtajam jūrniekam būs iespēja iepazīties ar:

i) īpašo aprīkojumu, ko jūrnieks izmantos vai darbinās; un

▼B

ii) īpašajām kuģa sardzes, drošības, vides aizsardzības un ārkārtas procedūrām un noteikumiem, kas jūrniekam jāzina, lai pienācīgi pildītu sev uzticētos pienākumus;

b) nozīmēt zinošu apkalpes locekli, kura atbildībā būs nodrošināt, lai katram nesen darbā pieņemtajam jūrniekam tiktu dota iespēja saņemt būtisku informāciju valodā, kuru jūrnieks saprot;

14. pants

Piemērotība dežūrai

1. Noguruma profilakses nolūkā dalībvalstis nosaka un ievieš atpūtas laiku sardzes personālam, un prasa sardzes sistēmas organizēt tā, lai sardzes personāla efektivitāte nepasliktinātos noguruma dēļ un lai pienākumi būtu organizēti tā, lai pirmais sargs reisa sākumā, kā arī nākamie sargi, kas cits citu nomaina, būtu pietiekami atpūtušies un arī citādi piemēroti savu pienākumu veikšanai.

2. Visām personām, ko nozīmē veikt sardzes virsnieka vai ierindas jūrnieka, kurš veido sardzes daļu, pienākumus, ļauj atpūsties vismaz 10 stundas katrā 24 stundu laikposmā.

3. Atpūtas stundas var sadalīt ne vairāk kā divos posmos, viens no kuriem ir vismaz sešas stundas ilgs.

4. Šā panta 1. un 2. punktā noteiktās prasības attiecībā uz atpūtas laiku nav jāievēro ārkārtas vai treniņa gadījumā vai citos sevišķi svarīgos darbības apstākļos.

5. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta, obligāto 10 stundu laikposmu var samazināt līdz ne mazāk kā sešām secīgām stundām, ar noteikumu, ka tāds samazinājums nenotiek vairāk kā divas dienas pēc kārtas un ka katrā septiņu dienu laikposmā ir paredzētas vismaz 70 atpūtas stundas.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai sardzes grafiki būtu izlikti viegli pieejamās vietās.

15. pants

Īpašās atļaujas

1. Ārkārtējas vajadzības apstākļos kompetentās iestādes var, ja pēc to atzinuma tas nerada apdraudējumu personām, īpašumam vai videi, izsniegt īpašu atļauju, saskaņā ar kuru persona, kurai nav atbilstīga sertifikāta, noteiktu laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, var pavadīt citā statusā, izņemot radiosakaru operatora statusu, izņemot gadījumus, kas paredzēti attiecīgajos noteikumos par radiosakariem, ar noteikumu, ka persona, kam izsniedz īpašo atļauju, ir pienācīgi kvalificēta, lai ieņemtu brīvo amatu, neradot risku, un atbilst kompetento iestāžu prasībām. Īpašās atļaujas tomēr nepiešķir kapteiņiem un vecākajiem mehāniķiem, izņemot *force majeure* gadījumus un arī tad tikai uz īsāko iespējamo laikposmu.

2. Jebkuru īpašo atļauju, ko piešķir par kādu amatu, piešķir tikai tādai personai, kas ir pienācīgi sertificēta, lai ieņemtu par vienu pakāpi zemāku amatu. Ja par vienu pakāpi zemākam amatam sertificēšanu neprasa, tad īpašo atļauju var izsniegt personai, kuras kvalifikācija un pieredze, pēc kompetento iestāžu atzinuma, ir skaidri līdzvērtīga ieņemamā amata prasībām, ar noteikumu, ka, ja tādai personai nav atbilstīga sertifikāta, tad viņam vai viņai prasa iziet pārbaudi, ko kompetentās iestādes pieņēmušas kā tādu, kas pierāda, ka tādu īpašo atļauju var droši izsniegt.. Turklāt, kompetentās iestādes nodrošina, lai attiecīgo amatu pēc iespējas drīzāk ieņemtu atbilstīga sertifikāta īpašnieks.

▼B

16. pants

Dalībvalstu atbildība attiecībā uz sagatavošanu un vērtēšanu

1. Dalībvalstis izraugās iestādes vai organizācijas, kuras:

— veic 3. pantā minēto sagatavošanu,

— vajadzības gadījumā, organizē un/vai pārrauga eksāmenus,

— izsniedz 10. pantā minētos kompetences sertifikātus, un

— piešķir 15. pantā paredzētās īpašās atļaujas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) jūrnieku sagatavošana un vērtēšana pilnībā:

   1. ir izveidota saskaņā ar rakstiskām programmām, kas ietver tādas pasniegšanas metodes un līdzekļus, procedūras un kursa materiālu, kas vajadzīgi, lai sasniegtu paredzēto kompetences standartu; un

   2. ka to vada, uzrauga, novērtē un atbalsta personas, kas ir kvalificētas saskaņā ar d), e) un f) apakšpunktiem;

b) personas, kuras vada jūrniekusagatavošanu darba vietā vai veic novērtēšanu uz kuģa, to var darīt tikai tad, ja tāda sagatavošana vai novērtēšana negatīvi neietekmēs kuģa normālu darbību un viņi var veltīt savu laiku un uzmanību sagatavošanai vai novērtēšanai;

c) pasniedzēji, pārbaudes vadītāji un eksaminētāji ir atbilstīgi kvalificēti, lai veiktu konkrēto veidu un līmeņu sagatavošanu vai novērtētu jūrnieku kompetenci uz kuģa vai krastā;

d) jebkura persona, kura vada jūrnieka sagatavošanu darba vietā, kas notiek uz kuģa vai krastā un ko nolemts izmantot, kvalificējoties sertificēšanai saskaņā ar šo direktīvu:

   1. novērtē sagatavošanas programmu un izprot īpašos sagatavošanas mērķus attiecībā uz konkrēto veicamās sagatavošanas veidu;

   2. ir kvalificēta uzdevumam, kuram notiek sagatavošana, un

   3. ja veic sagatavošanu, izmantojot modelējošas ierīces, tad:

      i) ir saņēmusi atbilstīgus norādījumus pasniegšanas metodikā, kas saistīta ar modelējošo ierīču izmantošanu; un

      ii) ir guvusi praktisku pieredzi darbā ar konkrēto izmantojamo modelējošo ierīču veidu;

e) jebkura persona, kuras atbildībā ir pārraudzīt jūrnieka sagatavošanu darba vietā, ko plāno izmantot, kvalificējoties sertificēšanai, pilnībā izprot sagatavošanas programmu un īpašos mērķus attiecībā uz katru veicamās sagatavošanas veidu;

f) jebkura persona, kura veic jūrnieka kompetences novērtējumu darba vietā, kas notiek uz kuģa vai krastā un ko nolemts izmantot, kvalificējoties sertificēšanai,

   1. ir ar attiecīgu zināšanu līmeni un izpratni par novērtējamo kompetenci;

   2. ir kvalificēta tam uzdevumam, attiecībā uz kuru veic novērtējumu;

   3. ir saņēmusi attiecīgus norādījumus par novērtēšanas metodēm un praksi;

   4. ir guvusi praktisku pieredzi novērtējumu veikšanā; un

   5. ja veic novērtējumu, kas ietver modelējošu ierīču izmantošanu, tad ir guvusi praktisku pieredzi novērtējumu veikšanā par konkrēto modelējošās ierīces veidu, pieredzējuša eksaminētāja pārraudzībā un atbilstīgi viņa prasībām;

▼B

g) ja dalībvalsts atzīst sagatavošanas kursu, mācību institūtu, vai kvalifikāciju, ko piešķīris kāds mācību institūts, un tas sastāda daļu prasību, lai izsniegtu sertifikātu, tad pasniedzēju un eksaminētāju kvalifikācijām un pieredzei piemēro 9. pantā paredzētos kvalitātes standartu noteikumus. Tāda kvalifikācija, pieredze un kvalitātes standartu piemērošana ietver atbilstīgu sagatavotību pasniegšanas metodikā un sagatavošanas un novērtējuma metodēs un praksē, un atbilst visām piemērojamām d), e) un f) punkta prasībām.

17. pants

Saziņa uz kuģa

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) neatkarīgi no b) un d) punkta uz visiem kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, vienmēr ir līdzekļi efektīvai ar drošības apsvērumiem saistītu balss sakaru uzturēšanai starp visiem kuģa apkalpes locekļiem, jo īpaši attiecībā uz paziņojumu un norādījumu savlaicīgu uztveri un sapratni;

b) lai nodrošinātu apkalpes efektīvu darbību attiecībā uz drošības jautājumiem, uz visiem pasažieru kuģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, un uz visiem pasažieru kuģiem, kas sāk un/vai beidz reisu kādas dalībvalsts ostā, nosaka darba valodu un to reģistrē kuģa žurnālā.

Attiecīgo darba valodu nosaka kompānija vai kapteinis, atkarībā no situācijas. Uz visiem jūrniekiem attiecas prasība saprast un, ja vajadzīgs, dot pavēles un norādījumus, kā arī ziņot tajā valodā.

Ja darba valoda nav dalībvalsts oficiāla valoda, tad visos plānos un sarakstos, kas jāizvieto redzamās vietās, iekļauj tulkojumu darba valodā;

c) uz pasažieru kuģiem personāls, kas minēts trauksmju sarakstā, lai palīdzētu pasažieriem ārkārtas situācijās, ir viegli atpazīstams un ar pietiekamu sazināšanās prasmi, lai veiktu tādus pienākumus, ņemot vērā jebkuru šādu faktoru atbilstīgu un piemērotu kombināciju:

i) valoda vai valodas, kas atbilst galvenajām to pasažieru tautībām, kuri tiek pārvadāti noteiktā maršrutā;

ii) iespējamība, ka prasme izmantot angļu valodas pamatvārdu krājumu, lai sniegtu svarīgākās instrukcijas, var nodrošināt saziņu ar pasažieri, kam vajadzīga palīdzība, gan tad, ja pasažierim un apkalpes loceklim ir kopēja valoda, gan tad, ja tās nav;

iii) iespējamā vajadzība ārkārtējā situācijā sazināties ar citu līdzekļu starpniecību (piemēram, izmantojot demonstrēšanu, žestus vai vēršot uzmanību uz instrukciju atrašanās vietu, pulcēšanās vietām, dzīvības glābšanas ierīcēm vai evakuēšanās ceļiem), kad mutiska sazināšanās nav iespējama;

iv) apjoms, kādā pasažieri ir saņēmuši pilnīgu drošības instruktāžu dzimtajā valodā vai valodās;

v) valodas, kurās ārkārtas situācijā vai treniņa laikā var pārraidīt avārijas paziņojumus, lai sniegtu svarīgākos ieteikumus pasažieriem un atvieglotu apkalpes locekļu darbu, kad tie sniedz palīdzību pasažieriem;

d) uz naftas tankkuģiem, tankkuģiem ķimikāliju pārvadāšanai un tankkuģiem šķidrās gāzes pārvadāšanai, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, kapteinis, virsnieki un ierindas jūrnieki spēj cits ar citu sazināties vienā (vai vairākās) kopējā(s) darba valodā(s);

▼M2

e) ir pietiekami efektīvi līdzekļi saziņai starp kuģi un krasta iestādēm. Šo saziņu veic saskaņā ar *SOLAS* konvencijas V nodaļas 14. noteikumu 4. punktu;

▼B

f) veicot ostas valsts kontroli atbilstīgi Direktīvai 95/21/EK, dalībvalstis arī pārbauda, vai kuģi, kas kuģo ar citas, nevis dalībvalsts, karogu, atbilst šā panta prasībām.

18. pants

Sertifikātu atzīšana

▼M4

_____

▼M2

3. Jūrniekiem, kuriem nav 4. pantā minēto sertifikātu, var atļaut strādāt uz kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ar nosacījumu, ka lēmums par viņu atbilstīgo sertifikātu atzīšanu ir pieņemts saskaņā ar šādu procedūru:

a) dalībvalsts, kas, pamatojoties uz indosamentu, plāno atzīt atbilstīgo sertifikātu, kuru trešā valsts izsniegusi kapteinim, virsniekam vai radiosakaru operatoram darbam uz kuģa, kas kuģo zem tās karoga, iesniedz Komisijai pieprasījumu par minētās trešās valsts atzīšanu, norādot pamatojumu.

Komisija, kurai palīdz Eiropas Jūras drošības aģentūra (Aģentūra), iespējams, iesaistoties kādai attiecīgai dalībvalstij, savāc II pielikumā minēto informāciju un izdara novērtējumu par apmācības un sertifikācijas sistēmām trešā valstī, attiecībā uz kuru ir iesniegts pieprasījums par atzīšanu, lai pārbaudītu, vai attiecīgā valsts ievēro visas *STCW* konvencijas prasības un vai ir veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu krāpšanu saistībā ar sertifikātiem;

b) lēmumu par trešās valsts atzīšanu trīs mēnešu laikā pēc atzīšanas pieprasījuma dienas pieņem Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru. Piešķirtā atzīšana ir spēkā atbilstīgi 18.a panta noteikumiem;

c) ja b) apakšpunktā noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums par attiecīgās trešās valsts atzīšanu, dalībvalsts, kas iesniegusi pieprasījumu, var lemt vienpusēji atzīt trešo valsti līdz brīdim, kad lēmums ir pieņemts saskaņā ar 23. panta 2. punktu;

d) dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, var lemt indosēt sertifikātus, ko izsniegušas Kopienas atzītas trešās valstis, ņemot vērā noteikumus, kas ietverti II pielikuma 4. un 5. punktā;

e) to sertifikātu atzīšana, ko izsniegušas atzītas trešās valstis, un kas līdz (…) [1] publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā, paliek spēkā. Šādu atzīšanu var izmantot visas dalībvalstis, ja vien Komisija nav vēlāk atsaukusi to, ievērojot 18.a pantu;

f) Komisija sagatavo un atjaunina atzīto trešo valstu sarakstu. Šo sarakstu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

▼B

4. Neatkarīgi no 5. panta 6. punkta, ja apstākļi to prasa, dalībvalsts var atļaut jūrniekam, kam ir atbilstīgs un derīgs sertifikāts, kuru izsniegusi un pienācīgi indosējusi trešā valsts, bet kuru vēl nav atzīšanai indosējusi attiecīgā dalībvalsts, lai šis sertifikāts būtu derīgs darbam uz kuģa, kurš kuģo ar tās karogu, strādāt statusā, kas nav radista vai radiosakaru operatora statuss, izņemot gadījumus, kas paredzēti noteikumos par radiosakariem, uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, uz kuģa, kas kuģo ar tās karoga. Tur gatavībā dokumentāru pierādījumu, ka

(1) 18 mēneši pēc direktīvas spēkā stāšanās dienas.

▼B

kompetentajām iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu.

▼M2

18.a pants

1. Neatkarīgi no II pielikumā noteiktajiem kritērijiem, ja dalībvalsts uzskata, ka atzīta trešā valsts vairs neievēro *STCW* konvencijas prasības, tā nekavējoties informē Komisiju, sniedzot pienācīgu pamatojumu. Komisija tūlīt nosūta šo jautājumu 23. pantā minētajai komitejai.

2. Neatkarīgi no II pielikumā noteiktajiem kritērijiem, ja Komisija uzskata, ka atzīta trešā valsts vairs neievēro *STCW* konvencijas prasības, tā nekavējoties informē dalībvalstis, sniedzot pienācīgu pamatojumu. Komisija tūlīt nosūta šo jautājumu 23. pantā minētajai komitejai.

3. Ja dalībvalsts plāno atsaukt to visu sertifikātu indosamentus, ko izsniegusi trešā valsts, tā nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par savu nodomu, sniedzot tam pienācīgu pamatojumu.

4. Komisija, kurai palīdz Aģentūra, no jauna novērtē attiecīgās trešās valsts atzīšanu, lai pārbaudītu, vai šī valsts neievēro *STCW* konvencijas prasības.

5. Ja ir norādes uz to, ka konkrēta jūrniecības mācību iestāde vairs neievēro *STCW* prasības, Komisija paziņo attiecīgajai valstij par to, ka šīs valsts sertifikātu atzīšana tiks atsaukta divu mēnešu laikā, ja vien netiks veikti pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību visām *STCW* konvencijas prasībām.

6. Lēmumu par atzīšanas atsaukšanu divu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts darījusi zināmu paziņojumu, pieņem atbilstīgi 23. panta 2. punktā minētajai procedūrai. Attiecīgās dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu lēmumu.

7. Indosamenti, ar ko apliecina sertifikātu atzīšanu, un kas izsniegti atbilstīgi 5. panta 6. punktam pirms dienas, kurā pieņemts lēmums atsaukt trešās valsts atzīšanu, saglabājas spēkā. Jūrnieki, kam ir šādi indosamenti, nedrīkst prasīt indosamentus, ar ko atzīst augstāku kvalifikāciju, izņemot, ja šādas kvalifikācijas paaugstināšanas vienīgais pamats ir papildu jūras dienesta pieredze.

18.b pants

1. Komisija ar Aģentūras palīdzību regulāri un vismaz reizi piecos gados no jauna novērtē trešās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar 18. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto procedūru, to skaitā tās, kas minētas 18. panta 3. punkta f) apakšpunktā, lai pārbaudītu, ka tās atbilst attiecīgajiem II pielikumā noteiktajiem kritērijiem, un vai veikti vajadzīgie pasākumi, lai novērstu krāpšanos saistībā ar sertifikātiem.

2. Komisija nosaka prioritāros trešo valstu novērtēšanas kritērijus, pamatojoties uz darbības datiem, kurus sniedz ostas valsts, ievērojot 20. pantu, kā arī informāciju attiecībā uz neatkarīgu vērtētāju ziņojumiem, kurus zināmus darījušas trešās valstis, ievērojot *STCW* kodeksa A-I/7 iedaļu.

3. Komisija nodod dalībvalstīm ziņojumu ar novērtējuma rezultātiem.

▼B

19. pants

Ostas valsts kontrole

1. Visus kuģus neatkarīgi no karoga, ar kuru tie kuģo, izņemot ar 2. pantu izslēgtos kuģu tipus, tiem atrodoties dalībvalsts ostās, pakļauj ostas valsts kontrolei, ko veic virsnieki, kurus konkrētā dalībvalsts ir

▼B

attiecīgi pilnvarojusi, lai pārbaudītu, vai visi jūrnieki, kas strādā uz kuģa un kam jābūt sertificētiem saskaņā ar *STCW* konvenciju, ir tā sertificēti vai viņiem ir atbilstīgas īpašās atļaujas.

2. Īstenojot ostas valsts kontroli atbilstīgi šai direktīvai, dalībvalstis nodrošina, lai tiktu piemēroti visi Direktīvā 95/21/EK paredzētie attiecīgie noteikumi un procedūras.

20. pants

Ostas valsts kontroles procedūras

1. Neierobežojot Direktīvu 95/21/EK, ostas valsts kontrole, ievērojot 19. pantu, attiecas vienīgi uz:

— pārbaudi, vai visiem jūrniekiem, kas strādā uz kuģa un kam jābūt sertificētiem saskaņā ar *STCW* konvenciju, ir atbilstīgs sertifikāts vai derīga īpašā atļauja, vai viņi sniedz dokumentāru pierādījumu, ka karoga valsts iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu, kas apliecinātu sertifikāta atzīšanu,

— pārbaudi, vai jūrnieku, kas strādā uz kuģa, numuri un sertifikāti ir saskaņā ar karoga valsts iestāžu izvirzītajām prasībām par drošu kuģa komandas komplektēšanu.

2. Kuģa jūrnieku prasmi uzturēt sardzes standartus, kā paredzēts *STCW* konvencijā, novērtē saskaņā ar *STCW* kodeksa A daļu, ja ir pamatots iemesls ticēt, ka tādus standartus neuztur, jo ir gadījusies kāda no turpmāk minētajām situācijām:

— kuģis ir bijis iesaistīts sadursmē, uzskrējis uz sēkļa vai klintīm vai strandējis,

— no kuģa, kamēr tas bijis ceļā, noenkurojies vai pietauvojies, ir izmestas vielas, kas ir nelikumīgi saskaņā ar visām starptautiskajām konvencijām,

— ar kuģi ir izdarīti neparasti vai nedroši manevri, kuru laikā nav ievēroti SJO pieņemtie kuģu satiksmes noteikumi vai drošas kuģošanas prakse un procedūras,

— ar kuģi ir izdarītas kādas citas tādas darbības, kas apdraudējušas cilvēkus, īpašumu vai vidi,

— sertifikāts ir iegūts krāpšanas ceļā vai sertifikāta īpašnieks nav tā persona, kam sertifikātu sākotnēji izsniedza,

— kuģis kuģo ar tādas valsts karogu, kas nav ratificējusi *STCW* konvenciju, vai tam ir kapteinis, virsnieks vai ierindas jūrnieks ar sertifikātu, ko izsniegusi trešā valsts, kura nav ratificējusi *STCW* konvenciju.

3. Neatkarīgi no sertifikāta pārbaudes, veicot novērtējumu saskaņā ar 2. punktu, no jūrnieka var prasīt pierādīt attiecīgo kompetenci pienākumu pildīšanas vietā. Tāds pierādījums var ietvert pārbaudi, vai ir izpildītas ekspluatācijas prasības attiecībā uz sardzes pildīšanas standartiem, un vai ir jūrnieka kompetences līmenim atbilstīga pienācīga reakcija ārkārtas situācijās.

21. pants

Aizturēšana

Neierobežojot Direktīvu 95/21/EK, šādi trūkumi tiktāl, ciktāl virsnieks, kurš veic ostas valsts kontroli, ir noteicis, ka tie var radīt apdraudējumu cilvēkiem, īpašumam vai videi, ir vienīgais pamatojums atbilstīgi šai direktīvai, lai dalībvalsts varētu aizturēt kuģi:

a) jūrniekiem nav sertifikātu, atbilstīgu sertifikātu, derīgu īpašo atļauju, vai viņi nevar sniegt dokumentāru pierādījumu, ka karogvalsts

▼B

iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu, kas apliecinātu sertifikāta atzīšanu;

b) netiek ievērotas drošas kuģa komandas komplektēšanas prasības, ko noteikusi karoga valsts;

c) navigācijas vai mašīntelpas sardzes organizācija neatbilst prasībām, kādas konkrētam kuģim noteikusi karoga valsts;

d) sardzē trūkst personas, kas būtu kvalificēta rīkoties ar aprīkojumu, kurš ir būtiski svarīgs kuģošanas drošībai, radiosakaru drošībai vai jūras piesārņojuma novēršanai;

e) nevar iesniegt pierādījumu par profesionālo piemērotību veikt pienākumus, kas jūrniekiem uzdoti attiecībā uz kuģa drošību un piesārņojuma novēršanu;

f) nespēja nodrošināt pirmo sardzi reisa sākumā un turpmāko sardzes nomaiņu ar cilvēkiem, kas būtu pietiekami atpūtušies un citādi piemēroti pienākumu veikšanai.

▼M4

21.a pants

Regulāra atbilstības uzraudzība

Neskarot Komisijas saskaņā ar Līguma 226. pantā noteiktās pilnvaras, Komisija, kam palīdz Jūras drošības aģentūra, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ([1]), regulāri un vismaz ik pēc pieciem gadiem pārbauda, vai dalībvalstu noteiktās prasības atbilst prasību minimumam, kas noteikts ar šo direktīvu.

21.b pants

Atbilstības ziņojums

Ne vēlāk kā līdz 2010. gada 20 oktobrim. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu, ko sagatavo, pamatojoties uz informāciju, kura ir iegūta saskaņā ar 21.a pantu. Šajā ziņojumā Komisija analizē dalībvalstu prasību atbilstību šai direktīvai un, ja ir nepieciešams, iesniedz priekšlikumus par papildu pasākumiem.

▼B

22. pants

Grozījumi

1. Šo direktīvu var grozīt saskaņā ar procedūru, kas minēta 23. panta 2. punktā, lai šīs direktīvas mērķiem piemērotu turpmākus grozījumus starptautiskajos kodeksos, kas minēti 1. panta 16., 17., 18., 23. un 24. punktā, kuri stājušies spēkā.

▼M2

Šo direktīvu var arī grozīt saskaņā ar tādu pašu procedūru, lai šīs direktīvas nolūkos piemērotu visus attiecīgos Kopienas tiesību aktu grozījumus.

▼B

2. Padome saskaņā ar Līguma nosacījumiem lemj par katru II pielikuma grozījumu, pieņemot lēmumu pēc priekšlikuma, ko iesniedz Komisija piecos gados pēc 2003. gada 25. maija, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot šo direktīvu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 724/2004 (OV L 129, 29.4.2004., 1. lpp.).

▼B

3. Pēc jaunu instrumentu vai *STCW* konvencijas protokolu pieņemšanas Padome, balsojot pēc Komisijas priekšlikuma, ņemot vērā dalībvalstu parlamentārās procedūras, kā arī attiecīgās SJO procedūras, pieņem lēmumu par sīki izstrādātiem noteikumiem tādu jauno instrumentu vai protokolu ratificēšanai, vienlaikus nodrošinot, ka tos vienveidīgi un vienlaikus piemēro dalībvalstīs.

▼M1

4. Uz grozījumiem starptautisko tiesību instrumentos, kas minēti 1. pantā, var neattiecināt šo direktīvu saskaņā ar 5. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Regulā (EK) Nr. 2099/2002, ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (COSS) ([1]).

▼B

23. pants

Komitoloģija

▼M1

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 3. pantu.

▼B

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, atbilstīgi tā 8. panta noteikumiem.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir astoņas nedēļas.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

24. pants

Pārejas noteikumi

1. Līdz 2002. gada 1. februārim dalībvalstis var turpināt izsniegt, atzīt un indosēt sertifikātus saskaņā ar noteikumiem, ko piemēroja līdz 1997. gada 1. februārim, attiecībā uz tiem jūrniekiem, kuri sāka apstiprinātu jūras dienestu, apstiprinātas izglītības un sagatavošanas programmas vai apstiprinātus sagatavošanas kursus līdz 1998. gada 1. augustam.

2. Līdz 2002. gada 1. februārim dalībvalstis var turpināt atjaunot un atkārtoti apstiprināt sertifikātus un indosamentus saskaņā ar noteikumiem, ko piemēroja līdz 1997. gada 1. februārim.

3. Ja, ievērojot 11. pantu, kāda dalībvalsts atkārtoti izsniedz vai pagarina tādu sertifikātu derīgums termiņu, ko tā sākotnēji izsniedza saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēroja līdz 1997. gada 1. februārim, tad attiecīgā dalībvalsts pēc saviem ieskatiem var šādi aizstāt tonnāžas ierobežojumus, kas norādīti sākotnējos sertifikātos:

1. “200 bruto tilpība” var aizstāt ar “500 bruto tonnāža”;

2. “1 600 bruto tilpība” var aizstāt ar “3 000 bruto tonnāža”.

25. pants

Sodi

Dalībvalstis nosaka sodu sistēmas par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti, ievērojot 1., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17. pantu, 18. panta 3. un 4. punktu, 19., 20., 21. un 24. pantu un I

([1]) OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.

▼B

un II pielikumu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Paredzētajiem sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.

26. pants

Paziņošana

Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

27. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 94/58/EK, kas grozīta ar III pielikuma A daļā minēto direktīvu, atceļ, neierobežojot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā noteiktajiem pārņemšanas termiņiem.

2. Norādes uz atcelto direktīvu uzskata par norādēm uz šo direktīvu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu IV pielikumā.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

29. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

STCW KONVENCIJAS SAGATAVOTĪBAS PRASĪBAS, KAS MINĒTAS 3. PANTĀ

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Šajā pielikumā minētos noteikumus papildina ar obligātajiem noteikumiem, kas ietverti *STCW* kodeksa A daļā, izņemot VIII nodaļas Noteikumus VIII/2.

   Ikviena norāde uz kāda noteikuma kādu prasību ir arī norāde uz *STCW* kodeksa A daļas atbilstīgo iedaļu.

▼M4

1.a Dalībvalstis nodrošina, lai jūrnieki iegūtu atbilstīgas valodas zināšanas, kā tas ir noteikts *STCW* kodeksa A-II/1, A-III/1, A-IV/2 un A-II/4 iedaļās, lai viņi spētu pildīt savus īpašos pienākumus uz kuģa, kas kuģo ar uzņēmējas dalībvalsts karogu.

▼B

2. *STCW* kodeksa A daļā ir iekļauti kompetences standarti, kas kandidātiem jāpierāda, lai viņiem saskaņā ar *STCW* konvencijas noteikumiem izsniegtu un atkārtoti apstiprinātu sertifikātu. Lai precizētu saikni starp alternatīvās sertificēšanas prasībām, kas minētas VII nodaļā, un sertificēšanas prasībām, kas minētas II, III un IV nodaļā, kompetences standartos precizētās prasmes pēc vajadzības grupē atbilstīgi šādām septiņām funkcijām:

   1. Navigācija

   2. Kravu apstrāde un iekraušana kravas telpā

   3. Kuģa ekspluatācijas kontrole un uz kuģa esošo personu aprūpe

   4. Kuģu mašīnbūve

   5. Elektriskās, elektroniskās un vadības iekārtas

   6. Apkope un remontdarbi

   7. Radiosakari

   šādos atbildības līmeņos:

   1. Vadības līmenī

   2. Darbības līmenī

   3. Atbalsta līmenī.

   Funkcijas un atbildības līmeņus norāda ar apakšvirsrakstiem kompetences standartu tabulās, kas precīzi norādītas *STCW* kodeksa A daļas II, III un IV nodaļā.

II NODAĻA

KAPTEIŅA UN KLĀJA NODALĪJUMS

Noteikumi II/1

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu virsniekus, kuri atbild par navigācijas sardzi uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku

1. Visiem virsniekiem, kuri atbild par navigācijas sardzi un strādā uz jūras kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci,

2.2. ir izgājuši ne mazāk kā vienu gadu ilgu apstiprinātu jūras dienestu kā daļu apstiprinātas mācību programmas, kas ietver sagatavošanu uz kuģiem, kura atbilst *STCW* kodeksa A-II/1. iedaļas prasībām un ir dokumentēta apstiprinātā mācību reģistrā, vai arī ir izgājuši ne mazāk kā trīs gadu ilgu apstiprinātu jūras dienestu,

▼B

2.3. prasītā jūras dienesta laikā ne mazāk kā sešus mēnešus ir veikuši komandtilta sardzes pienākumus kapteiņa vai kvalificēta virsnieka pārraudzībā,

2.4. atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, attiecīgi, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem,

2.5. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/1. iedaļā.

Noteikumi II/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu kapteiņus un kapteiņu vecākos palīgus uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir 500 vai vairāk

Kapteinis un kapteiņa vecākais palīgs uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku

1. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un ir veikuši apstiprinātu jūras dienestu tādā statusā:

2.1.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu — ne mazāk kā 12 mēnešus, un

2.1.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu — ne mazāk kā 36 mēnešus; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 3 000 vai lielāku.

Kapteiņi un kapteiņu vecākie palīgi uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000

3. Katram kapteinim un kapteiņa vecākajam palīgam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir no 500 līdz 3 000, ir atbilstīgs sertifikāts.

4. Visi sertifikāta kandidāti:

4.1. lai saņemtu kapteiņa vecākā palīga sertifikātu, atbilst prasībām, kas attiecas uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku,

4.2. lai saņemtu kapteiņa sertifikātu, atbilst sertificēšanas prasībām, kādas izvirza navigācijas sardzes virsniekam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku, un tādā statusā ir izgājuši vismaz 36 mēnešu ilgu apstiprinātu jūras dienestu; minēto laikposmu tomēr var samazināt līdz ne mazāk kā 24 mēnešiem, ja ne mazāk kā 12 mēneši tāda jūras dienesta ir nostrādāti kapteiņa vecākā palīga amatā;

4.3. ir pabeiguši apstiprinātu sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/2. iedaļā attiecībā uz kapteiņiem un kapteiņu vecākajiem palīgiem uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

Noteikumi II/3

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu navigācijas sardzes virsniekus un kapteiņus uz kuģiem ar bruto tonnāžu mazāk nekā 500

Kuģi, kas neveic piekrastes reisus

1. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kas neveic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku.

2. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāk nekā 500 un kuri neveic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts kapteiņa darbam uz kuģiem ar bruto tonnāžu no 500 līdz 3 000.

▼B

Kuģi, kas veic piekrastes reisus

Navigācijas sardzes virsnieks

3. Visiem navigācijas sardzes virsniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts.

4. Visi kandidāti, kas pretendē uz navigācijas sardzes virsnieka sertifikātu darbam uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus,

4.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

4.2. ir izgājuši:

4.2.1. īpašu sagatavošanas programmu, to skaitā pietiekamu atbilstīga jūras dienesta laikposmu, ko prasa administrācija, vai

4.2.2. ne mazāk kā trīs gadus — apstiprinātu jūras dienestu klāja nodalījumā;

4.3. atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, attiecīgi, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatora pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;

4.4. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz navigācijas sardzes virsniekiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus.

Kapteinis

5. Visiem kapteiņiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus, ir atbilstīgs sertifikāts.

6. Visi kandidāti, kas pretendē uz kapteiņa sertifikātu darbam uz jūras kuģa, kura bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kurš veic piekrastes reisus,

6.1. ir ne mazāk kā 20 gadus veci;

6.2. ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā navigācijas sardzes virsnieki;

6.3. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/3. iedaļā, attiecībā uz kapteiņiem uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 500 un kuri veic piekrastes reisus.

7. Atbrīvojumi

Ja administrācija uzskata, ka kuģa izmēri un reisa apstākļi ir tādi, ka to dēļ šo noteikumu un *STCW* kodeksa A-II/2. iedaļas visu prasību piemērošana kļūst nesaprātīga vai neiespējama, tad tā var minētajā apjomā atbrīvot kapteiņus un navigācijas sardzes virsniekus, kas strādā uz tāda kuģa vai tādas klases kuģa, no dažu prasību ievērošanas, paturot prātā visu to kuģu drošību, kas var kuģot tajos pašos ūdeņos.

Noteikumi II/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri ir navigācijas sardzes daļa

1. Visi ierindas jūrnieki, kuri veido navigācijas sardzes daļu uz jūras kuģa ar bruto tonnāžu 500 vai lielāku un nav ierindas jūrnieki, kas iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi sardzē ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti, lai veiktu tādus pienākumus.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

2.2. ir izgājuši:

2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, to skaitā guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi, vai

2.2.2. īpašu sagatavošanu vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, to skaitā ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

2.3. atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-II/4. iedaļā.

▼B

3. Jūras dienests, sagatavotība un pieredze, kas prasīti 2.2.1. un 2.2.2. apakšpunktā, tiek saistīti ar navigācijas sardzes funkcijām un ietver tādu pienākumu pildīšanu, ko veic kapteiņa, navigācijas sardzes virsnieka vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos piecos gados, pirms *STCW* konvencija stājās spēkā attiecībā uz minēto dalībvalsti, ne mazāk kā gadu ir attiecīgā statusā strādājuši klāja nodalījumā.

III NODAĻA

MAŠĪNTELPA

Noteikumi III/1

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu mašīntelpas sardzes virsniekus personāla vadītā mašīntelpā vai norīkotus dežūrmehāniķus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visiem mašīntelpas sardzes virsniekiem, kas par to atbild personāla vadītā mašīntelpā, vai norīkotiem dežūrmehāniķiem mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģa, kura galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

2.2. ir pabeiguši ne mazāk kā sešu mēnešu jūras dienestu mašīntelpā saskaņā ar *STCW* kodeksa A-III/1. iedaļu;

2.3. ir pabeiguši apstiprinātu vismaz 30 mēnešu izglītības un sagatavošanas programmu, kas ietver sagatavošanu uz kuģa, kuru dokumentē apstiprinātā mācību reģistrā, un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/1. iedaļā.

Noteikumi III/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst prasībām, lai saņemtu mašīntelpas sardzes virsnieka sertifikātu, un,

2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķa palīgi vai kā kuģa mehāniķi, un

2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 36 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem ne mazāk kā 12 mēnešus ir nostrādājuši par kuģa mehāniķi atbildīgā amatā, ar kvalifikāciju darbam par otro mehāniķi;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/2. iedaļā.

Noteikumi III/3

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu vecākos mehāniķus un otros mehāniķus darbam uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW

1. Visiem vecākajiem mehāniķiem un otrajiem mehāniķiem uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir no 750 kW līdz 3 000 kW, ir atbilstīgs sertifikāts.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. atbilst prasībām, lai saņemtu mašīntelpas sardzes virsnieka sertifikātu, un,

▼B

2.1.1. lai saņemtu otrā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķa palīgi vai kā kuģa mehāniķi, un

2.1.2. lai saņemtu vecākā mehāniķa sertifikātu, ir izgājuši ne mazāk kā 24 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu, no kuriem ne mazāk kā 12 mēnešus nostrādājuši ar kvalifikāciju darbam par otro mehāniķi;

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/3. iedaļā.

3. Ikviens kuģa mehāniķis, kurš ir kvalificēts darbam par otro mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 3 000 kW vai lielāka, var strādāt par vecāko mehāniķi uz kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir mazāka nekā 3 000 kW, ar noteikumu, ka viņš ir veicis vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu kā kuģa mehāniķis atbildīgā amatā, un ka sertifikāts ir attiecīgi indosēts.

Noteikumi III/4

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu ierindas jūrniekus, kuri veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību

1. Visi ierindas jūrnieki, kas veido sardzes daļu personāla vadītā mašīntelpā vai ir norīkoti pildīt pienākumus mašīntelpā ar periodisku bezapkalpes vadību uz jūras kuģiem, kuru galveno dzinēju jauda ir 750 kW vai lielāka, un kas nav ierindas jūrnieki, kuri iziet sagatavošanu, vai ierindas jūrnieki, kuru pienākumi ir nekvalificēta rakstura, ir pienācīgi sertificēti tādu pienākumu izpildei.

2. Visi sertifikāta kandidāti:

2.1. ir ne mazāk kā 16 gadus veci;

2.2. ir izgājuši:

2.2.1. apstiprinātu jūras dienestu, to skaitā guvuši ne mazāk kā sešu mēnešu mācību un darba pieredzi, vai

2.2.2. īpašu sagatavošanuQ vai nu pirms došanās jūrā, vai uz kuģa, to skaitā ne mazāk kā divu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

2.3. atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-III/4. iedaļā.

3. Jūras dienests, sagatavošana un darba pieredze, kas paredzēti 2.2.1. un 2.2.2. apakšpunktā, ir saistīti ar mašīntelpas sardzes funkcijām un ietver pienākumu izpildi, ko veic kvalificēta kuģa mehāniķa vai kvalificēta ierindas jūrnieka tiešā pārraudzībā.

4. Dalībvalstis var uzskatīt, ka jūrnieki ir izpildījuši šo noteikumu prasības, ja viņi pēdējos piecos gados, pirms *STCW* konvencija stājās spēkā attiecībā uz minēto dalībvalsti, ne mazāk kā gadu ir attiecīgā statusā strādājuši mašīntelpā.

IV NODAĻA

RADIOSAKARI UN RADIOSAKARU PERSONĀLS

Paskaidrojums

Obligātie noteikumi attiecībā uz radiosakaru sardzes pildīšanu ir izklāstīti noteikumos par radiosakariem un *SOLAS* konvencijā, ar grozījumiem. Noteikumi par radiosakaru ekspluatāciju ir izklāstīti *SOLAS* konvencijā, ar grozījumiem, un pamatnostādnēs, ko pieņēmusi Starptautiskā jūrniecības organizācija.

Noteikumi IV/1

Piemērošana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 3. punktā, šīs nodaļas noteikumus piemēro radiosakaru personālam uz kuģiem, kuri darbojas Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (*GMDSS*), kā noteikts *SOLAS* konvencijā ar grozījumiem.

2. Līdz 1999. gada 1. februārim radiosakaru personāls uz kuģiem, kas atbilst *SOLAS* konvencijas noteikumiem, spēkā tieši pirms 1992. gada 1.

▼B

februāra, atbilst *STCW* konvencijas noteikumiem, spēkā pirms 1992. gada 1. decembra.

3. Radiosakaru personālam uz kuģiem, no kuriem *SOLAS* konvencijas IV nodaļā nav prasīta atbilstība *GMDSS* noteikumiem, nav obligāti jāatbilst šīs nodaļas prasībām. Radiosakaru personālam uz tādiem kuģiem tomēr ir jāatbilst noteikumiem par radiosakariem. Administrācija nodrošina, ka tādam radiosakaru personālam izsniedz vai attiecībā uz tādu radiosakaru personālu atzīst atbilstīgus sertifikātus, kā paredzēts noteikumos par radiosakariem.

Noteikumi IV/2

Obligātās minimālās prasības, lai sertificētu *GMDSS* radiosakaru personālu

1. Visām personām, kas atbild par radiosakaru operatoru pienākumu izpildi vai izpilda tos pašas uz kuģa, kam jāpiedalās Vispasaules Jūras avāriju un drošības sistēmā (*GMDSS*), ir atbilstīgs sertifikāts saistībā ar *GMDSS*, ko saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem izsniegusi vai atzinusi administrācija.

2. Turklāt, visi kandidāti, kuri atbilstīgi šiem noteikumiem pretendē uz sertificēšanu darbam uz kuģa, uz kura saskaņā ar *SOLAS* konvenciju, ar grozījumiem, jābūt radiosakaru iekārtai:

2.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci; un

2.2. ir pabeiguši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas programmu un atbilst kompetences standartam, kas precizēts *STCW* kodeksa A-IV/2. iedaļā.

V NODAĻA

ĪPAŠAS SAGATAVOTĪBAS PRASĪBAS PERSONĀLAM UZ NOTEIKTU VEIDU KUĢIEM

Noteikumi V/1

Obligātās minimālās prasības tankkuģu kapteiņu, virsnieku un ierindas jūrnieku sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Virsnieki un ierindas jūrnieki, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība saistībā ar kravām vai kravu aprīkojumu uz tankkuģiem, papildus sagatavošanai, kas paredzēta Noteikumos VI/1, ir izgājuši apstiprinātu ugunsdzēsības sagatavotības kursu krastā, kā arī:

1.1. vismaz trīs mēnešu apstiprinātu jūras dienestu uz tankkuģiem, lai iegūtu pietiekamas zināšanas par drošas ekspluatācijas metodēm; vai

1.2. apstiprinātu tankkuģu iepazīšanas kursu, kas aptver vismaz to mācību programmu, kas tādam kursam paredzēta *STCW* kodeksa A-V/1. iedaļā.

Administrācija tomēr var pieņemt pārraudzībā veiktu jūras dienesta laikposmu, kas īsāks par 1.1. apakšpunktā paredzēto, ar noteikumu, ka:

1.3. tā pieņemtais dienesta laikposms nav īsāks par vienu mēnesi;

1.4. tankkuģa bruto tonnāža ir mazāka par 3 000;

1.5. neviena reisa ilgums, ko tankkuģis veicis minētajā laikposmā, nepārsniedz 72 stundas;

1.6. tankkuģa darbības īpašības un minētajā laikposmā veikto reisu un iekraušanas un izkraušanas operāciju skaits ļauj apgūt tādu pašu zināšanu līmeni un pieredzi.

2. Kapteiņiem, vecākajiem mehāniķiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem, otrajiem mehāniķiem un jebkurai personai, kas tieši atbild par kravu iekraušanu, izkraušanu un uzrauga kravas tranzīta operācijas vai rīkošanos ar to, papildus atbilstībai 1.1. vai 1.2. apakšpunkta prasībām, ir:

2.1. pieredze, kas atbilst viņu pienākumiem uz tāda tankkuģa tipa, uz kāda viņi strādā; un

2.2. viņi ir izgājuši apstiprinātu specializētu mācību programmu, kas ietver vismaz *STCW* kodeksa A-V/1. iedaļā izklāstītos priekšmetus, kuri atbilst viņu pienākumiem uz naftas tankkuģa, tankkuģa ķimikāliju pārvadāšanai vai tankkuģa šķidrās gāzes pārvadāšanai, uz kura viņi strādā.

▼B

3. Divos gados pēc tam, kad attiecībā uz dalībvalsti ir stājusies spēkā *STCW* konvencija, var uzskatīt, ka jūrnieki atbilst 2.2. apakšpunkta prasībām, ja viņi attiecīgā statusā uz attiecīgā tipa tankkuģa ir nostrādājuši vismaz vienu gadu iepriekšējos piecos gados.

4. Administrācijas nodrošina, ka kapteiņiem un virsniekiem, kuri ir attiecīgi kvalificēti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, izsniedz atbilstīgu sertifikātu vai ka attiecīgi indosē esošu sertifikātu. Katru ierindas jūrnieku, kurš ir tā kvalificēts, attiecīgi sertificē.

Noteikumi V/2

Obligātās minimālās prasības ro-ro pasažieru kuģu kapteiņu, virsnieku, ierindas jūrnieku un pārējā personāla sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Šos noteikumus piemēro kapteiņiem, virsniekiem, ierindas jūrniekiem un pārējam personālam, kas strādā uz ro-ro pasažieru kuģiem, kuri veic starptautiskos reisus. Administrācijas nosaka šo prasību piemērojamību personālam, kas strādā uz ro-ro pasažieru kuģiem, kuri veic vietējos reisus.

2. Jūrnieki, pirms viņiem uztic veikt kādus darba pienākumus uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir pabeiguši sagatavošanu, kas paredzēta še turpmāk 4. līdz 8. punktā, saskaņā ar savu statusu, pienākumiem un atbildību.

3. Jūrnieki, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 4., 7. un 8. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, iziet atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu ►M3 vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo sagatavotības līmeni pēdējo piecu gadu laikā ◄.

4. Kapteiņi, virsnieki un pārējais personāls, kas trauksmju sarakstā nozīmēti, lai ārkārtas situācijās sniegtu palīdzību pasažieriem uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši pūļa vadības mācības, kā noteikts *STCW* kodeksa 1. punkta A-V/2. iedaļā.

5. Kapteiņi, virsnieki un citi personāla locekļi, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši sagatavošanu, lai iepazītos ar minētajiem pienākumiem, kas paredzēta *STCW* kodeksa 2. punkta A-V/2. iedaļā.

6. Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājis sagatavošanu drošības jautājumos, kas paredzēta *STCW* kodeksa 3. punkta A-V/2. iedaļā.

7. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas citas personas, kas tieši atbild par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, kravu iekraušanu, izkraušanu vai nostiprināšanu, vai korpusa atveru aizvēršanu uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības, kravas drošības un korpusa drošības jautājumos, kas paredzēts *STCW* kodeksa 4. punkta A-V/2. iedaļā.

8. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kas atbild par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-V/2. iedaļas 5. punktā.

9. Administrācijas nodrošina, ka ikvienai personai, ko atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumu prasībām, izsniedz dokumentāru pierādījumu par izieto sagatavošanas kursu.

▼M3

Noteikumi V/3

Kapteiņu, virsnieku, matrožu un pārējā pasažieru kuģu, kas nav ro-ro tipa pasažieru kuģi, personāla apmācību un kvalifikācijas prasību obligātais minimums

1) Šī regula attiecas uz kapteiņiem, virsniekiem, matrožiem un pārējo pasažieru kuģu, kas nav ro-ro tipa pasažieru kuģi, personālu, kas iesaistīti starptautiskajos reisos. Administrācijas nosaka šo prasību piemērošanu attiecībā uz personālu, kas dien uz vietējo reisu pasažieru kuģiem.

2) Pirms norīkojuma pildīt amata pienākumus uz pasažieru kuģa jūrnieki ir pabeiguši apmācības saskaņā ar sekojošo 4. līdz 8. punktu atbilstoši savam statusam, pienākumiem un atbildībai.

▼M3

3) Jūrnieki, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 4., 7. un 8. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, iziet atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo sagatavotības līmeni pēdējo piecu gadu laikā.

4) Personāls, kas pēc trauksmju saraksta nozīmēti, lai ārkārtas situācijās sniegtu pasažieriem palīdzību uz pasažieru kuģiem, ir izgājis pūļa vadības mācības, kā paredzēts STCW kodeksa A-V/3 iedaļas 1. punktā.

5) Kapteiņi, virsnieki un pārējais personāls, kam uzticēti īpaši pienākumi un atbildība uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši sagatavošanu, kas paredzēta STCW kodeksa A-V/3 iedaļas 2. punktā, lai iepazītos ar šiem pienākumiem.

6) Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz pasažieru kuģiem, ir izgājis sagatavošanu drošības jautājumos, kas paredzēta STCW kodeksa A-V/3 iedaļas 3. punktā.

7) Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi un visas citas personas, kas tieši atbild par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības jautājumos, kas paredzēts STCW kodeksa A-V/3 iedaļas 4. punktā.

8) Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kas atbild par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem, ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kas paredzēts STCW kodeksa A-V/3 iedaļas 5. punktā.

9) Administrācijas nodrošina, ka ikvienai personai, ko atzīst par kvalificētu saskaņā ar šo noteikumus prasībām, izsniedz dokumentāru pierādījumu par izieto sagatavošanas kursu.

▼B

VI NODAĻA

ĀRKĀRTAS, DARBA DROŠĪBAS, MEDICĪNISKĀS APRŪPES UN GLĀBŠANAS FUNKCIJAS

Noteikumi VI/1

Obligātās minimālās prasības attiecībā uz kuģa iepazīšanas, drošības pamatsagatavotības un instruktāžas kursu, kas jāapgūst visiem jūrniekiem

Jūrnieki apgūst kuģa iepazīšanas un drošības pamatsagatavotības vai instruktāžas kursu saskaņā ar *STCW* kodeksa A-VI/1. iedaļu un atbilst tajā paredzētajam attiecīgam kompetences standartam.

Noteikumi VI/2

Obligātās minimālās prasības, lai izsniegtu sertifikātus par profesionālo sagatavotību darbam ar peldošiem glābšanas līdzekļiem (plostiem, glābšanas laivām un ātrgaitas glābšanas kuteriem)

1. Visi kandidāti, kas pretendē uz sertifikātu par profesionālo sagatavotību darbam ar peldošiem glābšanas līdzekļiem (plostiem un glābšanas laivām), izņemot ātrgaitas glābšanas kuterus:

1.1. ir ne mazāk kā 18 gadus veci;

1.2. ir izgājuši vismaz 12 mēnešu apstiprinātu jūras dienestu vai ir apmeklējuši apstiprinātu sagatavošanas kursu un ir izgājuši vismaz sešu mēnešu apstiprinātu jūras dienestu;

1.3. atbilst kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/2. iedaļas 1. līdz 4. punktā attiecībā uz profesionālās sagatavotības sertifikātiem darbam ar glābšanas līdzekļiem — plostiem un glābšanas laivām.

2. Visiem kandidātiem, kas pretendē uz profesionālās sagatavotības sertifikātu darbam ar ātrgaitas glābšanas kuteriem:

2.1. ir sertifikāts par profesionālo sagatavotību darbam ar glābšanas līdzekļiem — plostiem un glābšanas laivām, izņemot ātrgaitas glābšanas kuterus;

2.2. viņi ir izgājuši apstiprinātu sagatavošanas kursu;

▼B

2.3. viņi atbilst kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/2. iedaļas 5. līdz 8. punktā attiecībā uz profesionālās sagatavotības sertifikātiem darbam ar ātrgaitas glābšanas kuteriem.

Noteikumi VI/3

Obligātās minimālās prasības sagatavotībai progresīvā ugunsdzēsībā

1. Jūrnieki, kas nozīmēti kontrolēt ugunsdzēsības operācijas, ir veiksmīgi izgājuši padziļinātu sagatavošanas kursu ugunsdzēsības tehnikā, īpašu uzsvaru liekot uz organizēšanu, taktiku un vadību saskaņā ar *STCW* kodeksa A-VI/3. iedaļas noteikumiem, un atbilst tajā paredzētam kompetences standartam.

2. Ja sagatavotība progresīvajā ugunsdzēsībā nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, tad attiecīgi izsniedz īpašu sertifikātu vai dokumentāru pierādījumu, kas norāda, ka tā īpašnieks ir apmeklējis sagatavošanas kursu progresīvajā ugunsdzēsībā.

Noteikumi VI/4

Obligātās minimālās prasības attiecībā uz pirmo medicīnisko palīdzību un medicīnisko aprūpi

1. Jūrnieki, kas nozīmēti sniegt pirmo medicīnisko palīdzību uz kuģa, atbilst pirmās medicīniskās palīdzības kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/4. iedaļas 1., 2. un 3. punktā.

2. Jūrnieki, kuru pārziņā ir medicīniskā aprūpe uz kuģa, atbilst medicīniskās aprūpes uz kuģiem kompetences standartam, kas paredzēts *STCW* kodeksa A-VI/4. iedaļas 4., 5. un 6. punktā.

3. Ja sagatavotība pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē nav iekļauta izsniedzamā sertifikāta kvalifikācijas nosacījumos, tad attiecīgi izsniedz īpašu sertifikātu vai dokumentāru pierādījumu, kas norāda, ka tā īpašnieks ir apmeklējis sagatavošanas kursu pirmajā medicīniskajā palīdzībā vai medicīniskajā aprūpē.

VII NODAĻA

ALTERNATĪVĀ SERTIFICĒŠANA

Noteikumi VII/1

Alternatīvo sertifikātu izsniegšana

1. Neatkarīgi no sertificēšanas prasībām, kas noteiktas šā pielikuma II un III nodaļā, dalībvalstis var nolemt izsniegt vai atļaut izsniegt sertifikātus, kas nav paredzēti minēto nodaļu noteikumos, ar noteikumu, ka:

1.1. saistītās funkcijas un atbildības līmeņus, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos, izvēlas no tiem, un identiskus tiem, kas norādīti *STCW* kodeksa iedaļās A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 un A-IV/2;

1.2. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu izglītības un sagatavošanas kursu un atbilst kompetences standartiem, kas paredzēti attiecīgajās *STCW* kodeksa iedaļās un kā izklāstīts šā kodeksa A-VII/1. iedaļā, attiecībā uz funkcijām un līmeņiem, kas jānorāda sertifikātos un indosamentos;

1.3. kandidāti ir izgājuši apstiprinātu jūras dienestu, atbilstīgu to funkciju un līmeņu izpildei, kas jānorāda sertifikātā. Jūras dienesta obligātais ilgums ir līdzvērtīgs tam jūras dienesta ilgumam, kas paredzēts šā pielikuma II un III nodaļā. Minimālais jūras dienesta ilgums tomēr nav mazāks kā noteikts *STCW* kodeksa A-VII/2. iedaļā;

1.4. sertifikāta kandidāti, kam jāveic navigācijas funkcijas darbības līmenī, attiecīgi atbilst piemērojamām IV nodaļas noteikumu prasībām, lai pildītu paredzētos radiosakaru operatoru pienākumus saskaņā ar noteikumiem par radiosakariem;

1.5. sertifikātus izsniedz saskaņā ar 11. panta prasībām un noteikumiem, kas izklāstīti *STCW* kodeksa VII nodaļā.

2. Sertifikātus atbilstīgi šai nodaļai neizsniedz, ja dalībvalsts nav paziņojusi Komisijai informāciju, kas prasīta *STCW* konvencijā.

▼B

Noteikumi VII/2

Jūrnieku sertificēšana

Visiem jūrniekiem, kuri pilda jebkuru funkciju vai funkciju grupu, kas precizēta *STCW* kodeksa II nodaļas tabulās A-II/1, A-II/2, A-II/3 vai A-II/4, vai III nodaļas tabulās A-III/1, A-III/2, A-III/4, vai IV nodaļas tabulā A-IV/2, ir atbilstīgs sertifikāts.

Noteikumi VII/3

Principi, kas regulē alternatīvo sertifikātu izsniegšanu

1. Dalībvalsts, kura nolemj izsniegt vai atļaut izsniegt alternatīvos sertifikātus, nodrošina šādu principu ievērošanu:

1.1. neievieš alternatīvu sertificēšanas sistēmu, ja tā nenodrošina tādu drošības līmeni jūrā un tai nav tādas preventīvas ietekmes attiecībā uz piesārņojumu, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kas paredzēta pārējās nodaļās;

1.2. jebkuros noteikumos par alternatīviem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar šo nodaļu, paredz sertifikātu aizvietojamību ar tiem sertifikātiem, ko izsniedz saskaņā ar pārējām nodaļām.

2. Savstarpējās aizvietojamības princips 1. punktā nodrošina, ka:

2.1. jūrnieki, kas sertificēti saskaņā ar II un/vai III nodaļas noteikumiem, un tie, kas sertificēti saskaņā ar VII nodaļu, spēj strādāt uz kuģiem, uz kuriem ir tradicionāla vai citas kuģa organizācijas formas;

2.2. jūrniekus nesagatavo darbam uz kuģiem ar īpašām kuģa organizācijas formām tā, ka tas vājinātu viņu spēju izmantot savas prasmes citur.

3. Izsniedzot sertifikātus saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem, ņem vērā šādus principus:

3.1. alternatīvo sertifikātu izsniegšanu kā tādu neizmanto:

3.1.1. lai samazinātu kuģa apkalpes skaitu,

3.1.2. lai samazinātu jūrnieku profesionalitātes vai kvalifikācijas līmeni, vai

3.1.3. lai attaisnotu to, ka jebkuras konkrētas sardzes laikā gan mašīntelpas, gan klāja sardzes virsnieku pienākumus uzdod veikt jūrniekam, kam ir tikai viens sertifikāts;

3.2. personu, kuras pārziņā ir kuģa vadība, apzīmē kā kapteini, un kapteiņa un citu personu juridisko statusu un pilnvaras nelabvēlīgi neietekmē kāda alternatīvās sertificēšanas noteikumu ieviešana.

4. Principi, kas ietverti šo noteikumu 1. un 2. punktā, nodrošina gan klāja virsnieku, gan kuģa mehāniķu kompetences saglabāšanu.

▼M2

II PIELIKUMS

TO TREŠO VALSTU ATZĪŠANAS KRITĒRIJI, KURAS IZSNIEGUŠAS SERTIFIKĀTU, KAS MINĒTS 18. PANTA 3. PUNKTA a) APAKŠPUNKTĀ, VAI KURU PĀRRAUDZĪBĀ IZSNIEGTS TĀDS SERTIFIKĀTS

1. Trešajai valstij jābūt *STCW* konvencijas dalībniecei.

2. Trešajai valstij jābūt Jūras drošības komitejas atzītai par tādu, kas pierādījusi, ka ir īstenoti pilnībā visi *STCW* konvencijas noteikumi.

3. Komisijai, kurai palīdz Aģentūra, ar iespējamu kādas attiecīgās dalībvalsts piesaisti, veicot visus vajadzīgos pasākumus, kuri var ietvert arī objektu un procedūru pārbaudi, ir jābūt apstiprinājušai, ka tā pilnā mērā ir izpildījusi prasības attiecībā uz kompetences standartu, sertifikātu izsniegšanu un indosēšanu un lietvedību, un ka izveidota kvalitātes standartu sistēma, ievērojot *STCW* konvencijas I/8. noteikumus.

4. Dalībvalsts pašreiz vienojas ar attiecīgo trešo valsti par saistībām uzreiz ziņot par jebkurām būtiskām izmaiņām sagatavošanas un sertificēšanas sistēmās, kas paredzētas saskaņā ar *STCW* konvenciju.

5. Dalībvalsts ieviesusi pasākumus, lai nodrošinātu, ka jūrniekiem, kuri iesniedz atzīšanai sertifikātus, kas ļauj pildīt vadības līmeņa funkcijas, ir atbilstīgas zināšanas par dalībvalsts jūrniecības tiesību aktiem, kuri attiecas uz funkcijām, ko viņiem ļauts pildīt.

6. Ja dalībvalsts vēlas papildināt trešās valsts atbilstības novērtējumu, novērtējot konkrētas jūrniecības mācību iestādes, tā rīkojas atbilstīgi *STCW* kodeksa A-I/6 iedaļas noteikumiem.

▼B

III PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva un tās grozījumi

(kas minēti 27. pantā)

Padomes Direktīva 94/58/EK (OV L 319, 12.12.1994., 28. lpp.)

Padomes Direktīva 98/35/EK (OV L 172, 17.6.1998., 1. lpp.)

B DAĻA

Termiņi pārņemšanai valstu tiesību aktos

(kas minēti 27. pantā)

Direktīva	Pārņemšanas termiņš
94/58/EK	1995. gada 31. decembris
98/35/EK	1999. gada 25. maijs

▼B

IV PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Direktīvā 94/58/EK	Šajā direktīvā
1. pants	2. pants
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
3.a panta 1., 2. un 3. punkts	5. panta 1., 2. un 3. punkts
3.a panta 4. punkta 1. apakšpunkts	5. panta 4. punkta a) apakšpunkts
3.a panta 4. punkta 2. apakšpunkts	5. panta 4. punkta b) apakšpunkts
3.a panta 5. un 6. punkts	5. panta 5. un 6. punkts
3.a panta 7. punkta 1., 2. un 3. apakšpunkts	5. panta 7. punkta a), b) un c) apakšpunkts
3.a panta 8., 9. un 10. punkts	5. panta 8., 9. un 10. punkts
4. panta a) līdz z) punkts	1. panta 1. līdz 26. punkts
4. panta aa) punkts	1. panta 27. punkts
4. panta ab) punkts	1. panta 28. punkts
4. panta ac) punkts	1. panta 29. punkts
4. panta ad) punkts	1. panta 30. punkts
4. panta ae) punkts	1. panta 31. punkts
5. pants	6. pants
5.a pants	7. pants
5.b panta 1. un 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
5.b panta 3. punkta 1., 2. un 3. apakšpunkts	8. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts
5.b panta 4. punkts	8. panta 4. punkts
5.c panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunkts	9. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
5.c panta 2. punkta 1., 2. un 3. apakšpunkts	9. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
5.c panta 3. punkts	9. panta 3. punkts
5.d panta 1. un 2. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
5.d panta 3. punkta 1. līdz 5. apakšpunkts	10. panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunkts
5.d panta 4. punkta 1. un 2. apakšpunkts	10. panta 4. punkta a) un b) apakšpunkts
5.e panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunkts	11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
5.e panta 2. līdz 5. punkts	11. panta 2. līdz 5. punkts
5.f panta 1. punkta 1., 2. un 3. apakšpunkts	12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
5.f panta 2. punkts	12. panta 2. punkts
5.g panta 1. punkta 1. līdz 5. apakšpunkts	13. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
5.g panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
5.g panta 3. punkta 1. apakšpunkts	13. panta 3. punkta a) apakšpunkts
5.g panta 3. punkta 1. apakšpunkta 1.1 un 1.2 ievilkums	13. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) ievilkums
5.g panta 3. punkta 2. apakšpunkts	13. panta 3. punkta b) apakšpunkts
5.h pants	14. pants
6. pants	15. pants
7. pants	16. pants
8. panta 1., 2. un 3. punkts	17. panta a), b) un c) punkts
8. panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunkts	17. panta c) punkta i) līdz v) apakšpunkts

▼B

Direktīvā 94/58/EK	Šajā direktīvā
8. panta 4., 5. un 6. punkts	17. panta d), e) un f) punkts
9. pants	18. pants
10. pants	19. pants
10.a pants	20. pants
11. pants	21. pants
12. pants	22. pants
13. pants	23. pants
13.a pants	24. pants
—	25. pants ([1])
14. pants	26. pants
—	27. pants
—	28. pants
—	29. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums
—	IV pielikums

([1]) Direktīvas 98/35/EK 2. panta 3. punkts.